

steren i sidste Øjeblik har ændret det ham oprindelig forelagte, af Brændeadministrationen udarbejdede Forslag, han har vilkaarlig foretaget Ændringer i det, hvorved hele Myndighedsomraadet er blevet forrykket, forandret fra den ene Dag til den anden.

I § 12 tales der om en særlig Bemyndigelse for de forstkyndige Tillidsmænd, hvis Afgørelse da kan appelleres til Administrationen og derfra til Ministeren. Det drejer sig om Adgang for Skovejere til at opnaa Tilladelse til yderligere Hugst ud over Pligthugsten, ikke blot til sig selv, hvilket bestemmes i den foregaaende Paragraf, men ogsaa til andre. Tillidsmanden kan give Skovejeren en saadan Adgang til at hugge til andre og bringe Brændet paa Markedet. Tillidsmanden kan bestemme, at den ved den saaledes udøvede Pligthugt fremskaffede Brændemængde skal stilles til Tillidsmandens Raadighed, men Tillidsmanden kan ogsaa give fuldkommen fri Tilladelse til Skovejeren, i hvilket Tilfælde Skovejeren skal give visse Oplysninger. Det forekommer mig, at Tillidsmanden her er stillet paa en ejendommelig Plads overfor den enkelte Skovejer, og at de forskellige Tillidsmænd rundt omkring i Landet kan komme til at handle højest forskelligt mod de forskellige Skovejere, idet Skovejerne i nogle Egne kan faa store Dispensationer, som Tillidsmændene paa andre Egne ikke vil give. Ganske vist kan den forstkyndige Tillidsmands Afgørelse af Skovejeren, hvis den gaar ham imod, appelleres til Brændeadministrationen og derfra til Ministeriet. Den Skovejer, som føler sig forurettet ved at blive nægtet eller faa for ringe Dispensation, har altsaa Adgang til Appel, men der er ikke truffet nogen som helst Bestemmelse til Sikring af Administrationen. Hvis en Tillidsmand maatte give for store Dispensationer, vil hverken Brændeadministrationen eller Ministeren kunne skride ind derimod. Forholdet vil meget let kunne komme til at ligge saaledes, at Indenrigsministeren bliver nødsaget til af Lighedsgrunde, for ikke at stille nogle enkelte ugunstigere, at stille de Godsejere, som klager over en Tillidsmands Afgørelse, paa samme Højde med Hensyn til Dispensationer, som den mest velvillige Tillidsmand har stillet andre Godsejere. Hele Ordningen er efter min Mening særdeles farlig. Den bringer et Usikkerhedsmoment ind i Administrationen af disse vigtige Sager, og det er ganske klart, at det vil vække en overordentlig Uvillie, hvis Befolkningen saaledes kan se, at Skovejerne har en Ret til

udover Pligthugsten at disponere frit og sælge Brænde, til hvem de vil, Bekendte og Venner, i store Mængder, medens andre ikke vil være i Stand til at skaffe sig det. Hele denne Bestemmelse om Ordningen af Pligthugsten synes mig at være et Vidnesbyrd om, at denne Sag ikke er forberedt tilstrækkeligt i Indenrigsministeriet. Dette fremgaar ogsaa af selve Forberedelsesmaaden, idet det er mellem to Møder i Afviklingsudvalget, hele Ændringen i Administrationsforholdene er sket. Jeg ved ikke, om den højtærede Indenrigsminister vil meddele, hvorvidt han har forhandlet med Brændeadministrationen om denne Ændring i Forholdene. Efter hvad der fremkom i Afviklingsudvalget, maa man antage, at en saadan Forhandling neppe har fundet Sted, idet det blev udtalt af et Medlem, som staar den højtærede Indenrigsminister nær, at Spørgsmaalet om Forandringen i Maksimalpriserne neppe havde været forelagt Brændeadministrationen.

Jeg kommer saa til § 13, som omhandler Maksimalpriserne. Det er vel væsentlig i Anledning af denne Paragraf, at Indenrigsministeren saa stærkt — sekunderet af det ærede Medlem Hr. Hedegaard — betonede, at der om denne Sag har været givet fyldestgørende Oplysninger. Jeg tror, at baade den højtærede Indenrigsminister og det ærede Medlem forveksler, hvad det er, man har klaget over. Vi har ikke for vort Vedkommende beklaget os over, at Indenrigsministeren ikke har givet de Oplysninger, som han sad inde med. Indenrigsministeren har meddelt Udvalget alle de Oplysninger, han havde; for saa vidt er altsaa Sagen fyldestgørende oplyst. Men hvad vi har klaget over, er, at Sagen ikke er tilstrækkeligt forberedt. Den er ikke fyldestgørende forberedt, den er ikke forberedt paa tilstrækkelig saglig Maade, og det fremgaar jo ogsaa tilstrækkelig klart af, hvad den højtærede Indenrigsminister selv meddeler her i Tinget. Han meddeler her, at da Skovforeningen har foreslaet Maksimalpriserne forhøjet fra 18 Kr. til 30 Kr., og derefter Brændeadministrationen foreslog Forhøjelsen begrænset til 25 Kr., og Indenrigsministeren spurgte, hvorved man begrundede Forhøjelsen fra 18 til 25 Kr., kunde han ingen Oplysninger faa. Den Oplysning, at den højtærede Indenrigsminister ingen Oplysninger kunde faa, er altsaa paa fyldestgørende Maade meddelt Rigsdagen, men dette er ikke en fyldestgørende Forberedelse af Sagen. Derfor har man det Særsyn vedrørende denne Sag, at Skovforeningen, som kræver 30 Kr. og motiverer dette stærkt